

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ ΣΤΑ ΕΡΓΑΣΙΑΚΑ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΚΑΙ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Αθήνα, 16 - 17 Ιουνίου 1996

Συνάδελφοι,

Πέρασαν περίπου πέντε (5) χρόνια από τότε που οι αρχηγοί κρατών - μελών της Ε.Ο.Κ. υπέγραψαν στο Μάαστριχτ τη "Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση".

Μια Συνθήκη που τροποποιούσε την ιδρυτική πράξη της Ε.Ο.Κ. στη Ρώμη και με συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα έβαλε την Κοινότητα σε νέο στάδιο ολοκλήρωσης. Αυτό σήμαινε, ότι οι δυνάμεις που έφτιαξαν την Ε.Ο.Κ., δηλαδή το μονοπωλιακό κεφάλαιο, αποφάσισε με τη Σύνοδο του Μάαστριχτ να διευρύνει την ενίσχυση της κυριαρχίας του και από τα εθνικά κράτη - μέλη να περάσει στα υπερεθνικά μονοπώλια, εξασφαλίζοντας ένα σταθερότερο πλαίσιο δράσης.

Συνέπεια της απόφασης αυτής ήταν να αρχίσει σε όλη την Ευρώπη μια μακρόχρονη περίοδος σκληρής λιτότητας, περιορισμών και καταπάτησης βασικών δικαιωμάτων και ελευθεριών.

Η Ομοσπονδία μας εκτιμώντας ότι η συμφωνία αυτή υποθήκευε το μέλλον της χώρας μας, ότι μεγάλωνε την εξάρτηση, κατέλυε την εθνική ανεξαρτησία, επέστρεφε στον Μεσαίωνα τις εργασιακές σχέσεις και τα δικαιώματα της εργατικής τάξης, τις

δημοκρατικές κατακτήσεις κλπ., απαίτησε -όπως και άλλες συνδικαλιστικές οργανώσεις- την διενέργεια δημοψηφίσματος και με σωστή αντικειμενική πληροφόρηση να αποφασίσει ο ελληνικός λαός για την επικύρωση ή όχι της "Συνθήκης του Μάαστριχτ".

Τη θέση μας αυτή δεν την πήραν υπόψη τους ούτε η Ν.Δ. που ήταν κυβέρνηση τότε, ούτε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο "ΣΥΝ" και προχώρησαν ερήμην του λαού στην επικύρωση της συμφωνίας.

Την ίδια περίοδο οι Δανοί λένε ΟΧΙ στη "Συνθήκη του Μάαστριχτ" και οριακό είναι το ΝΑΙ των Γάλλων, ενώ το 41% των Σουηδών ψηφίζει ΟΧΙ στα αντίστοιχα δημοψηφίσματα για την ένταξη των χωρών τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση (Ε.Ε.).

Μετέπειτα και ενώ οι συνέπειες από την πορεία εφαρμογής της "Συνθήκης του Μάαστριχτ" ήταν πολύ περισσότερο πειστικές ακολουθεί το ΟΧΙ του Νορβηγικού λαού στην Ευρωπαϊκή Ένωση, που αποτελεί νέο πλήγμα στην εικόνα της Ενωμένης Ευρώπης που οι κυρίαρχοι κύκλοι της Κοινότητας θέλησαν να λανσάρουν στους λαούς των υπό ένταξη χωρών.

Τα πέντε (5) χρόνια που πέρασαν από την υπογραφή της "Συνθήκης του Μάαστριχτ" στάθηκαν αρκετά για να διαψευστούν οι όποιοι καλοπροαίρετοι μα απατηλοί ισχυρισμοί ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση οδηγεί στην ενοποίηση της Ευρώπης και στην ευημέρια των λαών της:

- Τα 60 εκατομμύρια πολιτών που ζουν κάτω από τα όρια της φτώχειας.
- Τα 20 εκατομμύρια ανέργων και άλλων τόσων και περισσότερων υποαπασχολούμενων.
- Τα εκατομμύρια των νέων που δεν μπορούν να βρουν δουλειά στην πιο δημιουργική περίοδο της ζωής τους και βλέπουν τα όνειρά τους να θρυμματίζονται.

- Η φτώχεια, η λιτότητα, η συρρίκνωση των λαϊκών ελευθεριών, η καταπάτηση των δημοκρατικών και κοινωνικών δικαιωμάτων.
- Η "πολεμική μηχανή" της Κοινότητας που στηρίζει και προωθεί κάθε ενέργεια επέμβασης των ιμπεριαλιστών, που υποδαυλίζει εθνικιστικές συγκρούσεις και στρατιωτικούς τυχοδιωκτισμούς, ενθαρρύνει το ρατσισμό, εθνικισμό και μεγαλοϊδεατισμό.

Είναι αδιάψευστες πλέον οι αποδείξεις, ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση κτίζεται με την άγρια εκμετάλλευση των εργαζομένων και των λαών. Ότι ο χαρακτήρας της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι βαθιά αντιδραστικός και η Ευρωπαϊκή καπιταλιστική ολοκλήρωση δεν δημιουργήθηκε για να ενώσει και να εγγυηθεί την πρόοδο των λαών, την ειρήνη και την ασφάλεια στην Ευρωπαϊκή ήπειρο, αλλά δημιουργήθηκε για να υπηρετήσει τα συμφέροντα και τους στόχους των ιμπεριαλιστών, των πολυεθνικών των κυρίαρχων τάξεων των κρατών - μελών, που ήταν και είναι η πιο βάρβαρη καταλήστευση των προϊόντων της ανθρώπινης εργασίας και των υλικών πόρων.

Οι παλαιότερες δηλώσεις του Κολ, ότι: " Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα βρίσκεται σ' ένα δρόμο χωρίς επιστροφή προς ένα Ομοσπονδιακό μέλλον. Μπροστά βρίσκεται μια νομισματική μηχανή, που κατασκευάστηκε βάσει γερμανικών σχεδίων και η οποία καταργεί την εθνική κυριαρχία.", έχουν ήδη μπει στην πορεία εφαρμογής τους, με την ανοχή ή και συμβολή των υποταγμένων κυβερνήσεων.

Τα εθνικά Κοινοβούλια ήδη έχουν χάσει - στον βαθμό που την είχαν - κάθε εξουσία στα ζητήματα οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής, αφού με τη "Συνθήκη του Μάαστριχτ" ενισχύθηκε η εκτελεστική εξουσία και αναπτύχθηκε ένα αντιδραστικό σύστημα διεύθυνσης σε βάρος των εθνικών Κοινοβουλίων, των δημοκρατικών δικαιωμάτων και ελευθεριών και σε Ευρωπαϊκό και σε εθνικό επίπεδο.

Το λαϊκό κίνημα βρίσκεται πλέον μπροστά σε νέες δυσκολίες. Αν μέχρι τώρα είχε να αντιμετωπίσει τον αυταρχισμό της εθνικής κρατικής εξουσίας, σήμερα έχει να

αντιμετωπίσει και την βάρβαρη επίθεση των πιο αντιδραστικών κύκλων της Ευρώπης και του μονοπωλιακού κεφαλαίου, της σύγχρονης "ιερής συμμαχίας", που επιχειρεί:

- Να καθλώσει τις δυνάμεις της προόδου.
- Να φορτώσει τα βάρη της καπιταλιστικής κρίσης στους εργαζόμενους.
- Να υποτάξει το συνδικαλιστικό κίνημα.
- Να προλάβει τις κοινωνικές συγκρούσεις που θα φέρουν τα αντιλαϊκά, αντεργατικά τους σχέδια.

Η μοίρα πλέον της κάθε χώρας δεν καθορίζεται από τον ίδιο τον λαό της, αλλά από τα υπερεθνικά όργανα που θα αποφασίζουν για την οικονομική αναπτυξιακή πολιτική που θα ακολουθήσει, με κριτήριο πάντα το συμφέρον των πολυεθνικών εταιρειών και των Ευρωπαϊκών ιμπεριαλιστικών δυνάμεων.

Συνάδελφοι,

Η επίθεση αυτή στην χώρα μας εκφράζεται έντονα σε όλα τα μέτωπα.

Η λήψη μέτρων στα πλαίσια της εφαρμογής της "Συνθήκης του Μάαστριχτ" έχει τεράστιες αρνητικές συνέπειες για τους εργαζόμενους και το λαό της χώρας μας. Συνέπειες που είναι φανερές σε όλα τα επίπεδα της οικονομικής και κοινωνικής μας ζωής, αρχής γενομένης από την *απελευθέρωση των τιμών* στην αγορά, στα πλαίσια του "υγιούς ανταγωνισμού" όπως λένε. Αποτέλεσμα ήταν η εκτίναξη της ακρίβειας και της κερδοσκοπίας σε όλα τα είδη πλατιάς κατανάλωσης. Στα ύψη απογειώθηκαν οι τιμές των τροφίμων, τα ενοίκια των κατοικιών, οι τιμές των καυσίμων, των φαρμάκων κλπ.

Δραματικές είναι οι ανακατατάξεις που συντελούνται στην αγορά. *Η εισβολή των πολυεθνικών και η μετατόπιση του τζίρου* προκαλούν τὸν μαρασμό των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και οδηγούν σε αφελληνισμό την αγορά.

Σύμφωνα με τις επιταγές του Μάαστριχτ *ξεπουλιέται η εθνική μας περιουσία*, όπως ΑΓΕΤ, Πειραιϊκή Πατραϊκή (μεγάλες μονάδες παραγωγής τσιμέντου και κλωστοϋφαντουργίας), ξεπουλιώνται τα Ναυπηγεία, τα Διυλιστήρια, ο Τουρισμός. Παραδίδεται στο ιδιωτικό κεφάλαιο ο Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδας, η Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού και το ξεπούλημα συνεχίζεται προς όφελος του μεγάλου κεφαλαίου.

Προχωρά ολοταχώς η ιδιωτικοποίηση της Παιδείας, της Υγείας.

Η φορολογία σε βάρος των εργαζομένων, των συνταξιούχων και των λαϊκών στρωμάτων αυξάνεται με εκρηκτικούς ρυθμούς, ενώ τα υπέρογκα κέρδη της πλουτοκρατίας παραμένουν στο απυρόβλητο.

Καταργούνται ασφαλιστικά, κοινωνικά δικαιώματα και κατακτήσεις.

Καθλώνονται οι αποδοχές εργαζομένων και συνταξιούχων.

Αυτή την πολιτική ξεπουλήματος και εξάρτησης της χώρας μας, εξαθλίωσης των εργαζομένων και συνταξιούχων, ενίσχυσης των μεγάλων συμφερόντων, η κυβέρνηση επιχειρεί να την βαπτίσει σαν πρόταση διεξόδου από την κρίση και αντιμετώπιση των προβλημάτων της ελληνικής οικονομίας.

Αυτό το πρόγραμμα υποταγής στο πολυεθνικό κεφάλαιο είναι και η ουσία του "Προγράμματος Σύγκλησης" της οικονομίας της χώρας μας με τις οικονομίες των αναπτυγμένων χωρών της Ε.Ε., που εφαρμόζει η κυβέρνηση ύστερα από έγκριση του Διευθυντηρίου των Βρυξελλών, και που ειδικά για τη χώρα μας γίνεται βασικό μέσο για την μετατροπή της σε χώρα φτηνών υπηρεσιών, με συρρικνωμένη παραγωγική βάση, ελεγχόμενη από το πολυεθνικό κεφάλαιο.

Αυτή η επώδυνη για το λαό και τη χώρα συνταγή της σύγκλησης οικονομιών έχει ενταχθεί σε μια επιχείρηση συνειδητής εξαπάτησης του λαού μας, τόσο από τη μεριά της σημερινής κυβέρνησης όσο και από τα κόμματα, της Ν.Δ., της Πολιτικής Άνοιξης, και του "ΣΥΝ", που ενώ καταδίκασαν φραστικά και ανέξοδα το

"Πρόγραμμα Σύγκλησης", ξέχασαν ότι ψήφισαν τη "Συνθήκη του Μάαστριχτ" από την οποία απορρέει η αντιλαϊκή πολιτική που εφαρμόζεται σήμερα.

Συνάδελφοι,

Όσο και να σας φανεί περίεργο ο μόνος τομέας που έχουμε πραγματική σύγκληση είναι η ανεργία, όπου φθάσαμε και μεις το μέσο όρο της Κοινότητας.

Και ειδικά σε ότι αφορά τον κλάδο μας, η ανεργία που έχει πάρει εκρηκτικές διαστάσεις έχει ξεφύγει κατά πολύ του μέσου όρου, ξεπερνώντας το 30% , με όλες τις τραγικές συνέπειες για μας και τις οικογένειές μας.

Συνάδελφοι,

Η τερατογέννηση της "Συνθήκης του Μάαστριχτ" δεν άργησε να φέρει στη ζωή το πρωτότοκό της, τη "Λευκή Βίβλο", μαύρη βίβλο για τους εργαζόμενους, το ευαγγέλιο του κεφαλαίου, που βασικά προωθεί:

- ⇒ Την κατάργηση του 8ωρου, 7ωρου, Κυριακής, αργίας.
- ⇒ Την κατάργηση των αποζημιώσεων, των επιδομάτων, των αδειών.
- ✓ ⇒ Την επιβολή του ελαστικού ωραρίου, που σημαίνει απασχόληση των εργαζομένων για όσο χρόνο και όποτε θέλουν οι εργοδότες.
- ⇒ Την κατάργηση των Συλλογικών Συμβάσεων και την επιβολή πολιτικής μισθών και μεροκάματων κάτω από την αύξηση του πληθωρισμού.
- ⇒ Τον περιορισμό έως και την απαλλαγή της εργοδοτικής εισφοράς στην κοινωνική ασφάλιση.
- ⇒ Τη μείωση των δαπανών για την κοινωνική ασφάλιση.
- ⇒ Τη γενίκευση του ωρομισθίου, της μερικής απασχόλησης, του μειωμένου ωραρίου με μειωμένες αποδοχές.

⇒ Τη σύνδεση του μισθού με την παραγωγικότητα, δηλαδή την εντατικοποίηση και την αύξηση του βαθμού εκμετάλλευσης των εργαζομένων από την εργοδοσία.

Το συνδικαλιστικό κίνημα έχει σήμερα να αντιμετωπίσει μεγάλη σε έκταση επίθεση ενάντια στις οικονομικές και κοινωνικές του κατακτήσεις, αλλά και σε βάρος των δημοκρατικών του δικαιωμάτων.

Στη χώρα μας οι ευθύνες των πολιτικών δυνάμεων (ΠΑ.ΣΟ.Κ., Ν.Δ., ΠΟΛ.Α., "ΣΥΝ") που υποστηρίζουν η καθεμία με τον δικό της τρόπο, ότι η καπιταλιστική Ευρωπαϊκή Ένωση είναι μονόδρομος και εκσυγχρονισμός, είναι τεράστιες απέναντι στην εργατική τάξη και το λαό της πατρίδας μας.

Εξίσου όμως ιστορικές είναι και οι ευθύνες της πλειοψηφίας της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδας (Γ.Σ.Ε.Ε.).

Σήμερα που τα δικαιώματα και οι κατακτήσεις των εργαζομένων δέχονται την πιο βάρβαρη επίθεση, η πλειοψηφία της Γ.Σ.Ε.Ε. ουσιαστικά σιωπά. Εναρμονισμένη πλήρως με τις κατευθύνσεις της Συνομοσπονδίας Ευρωπαϊκών Συνδικάτων, που σε καμία περίπτωση δεν παλεύει για τα συμφέροντα των εργαζομένων, αλλά αντίθετα είναι δουλικά υποταγμένη στις πολυεθνικές και τα μονοπώλια.

Καμιά μορφή αγώνα, καμιά μορφή αντίστασης ενάντια στην επίθεση που δέχεται η εργατική τάξη της χώρας μας δεν κρίθηκε αναγκαία από την πλειοψηφία της Γ.Σ.Ε.Ε., που υποτίθεται πως εκπροσωπεί τα συμφέροντα της εργατικής τάξης. Την ώρα που το πολυεθνικό κεφάλαιο σχεδιάζει και καθορίζει τη στρατηγική του, η Γ.Σ.Ε.Ε. προσπαθεί με κάθε τρόπο να αποκρύψει την ταξική ουσία των αντιδραστικών μέτρων που προωθούνται σε βάρος των εργαζομένων, αποπροσανατολίζει, απονευρώνει και παροπλίζει τμήματα του συνδικαλιστικού κινήματος, καλλιεργώντας στους εργαζόμενους ρεφορμιστικές αντιλήψεις περί "κοινωνικών εταιρών" και "κοινωνικών συμβολαίων", που ισοδυναμούν με παράδοση και υποταγή.

Συνάδελφοι,

Σήμερα οι εργαζόμενοι της Ευρώπης βρίσκονται αντιμέτωποι με την απειλή της πιο βάρβαρης επίθεσης ενάντια στις βασικές κατακτήσεις τους.

Το πολυεθνικό κεφάλαιο, οι αντιδραστικές δυνάμεις της "Νέας Τάξης Πραγμάτων" αξιοποιώντας την ανατροπή του σοσιαλισμού και την διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης, προσπαθούν να γυρίσουν τη ρόδα της ιστορίας πολλά χρόνια πίσω. Ονειρεύονται τη "ρεβάνς" για τις κατακτήσεις που υποχρεώθηκαν να παραχωρήσουν στους εργαζόμενους, κάτω από την πίεση της ταξικής πάλης και την ευεργετική επίδραση του σοσιαλιστικού συστήματος.

Είναι πλέον σαφές, ότι τα κοινωνικά, εργασιακά δικαιώματα σε ολόκληρη την Κοινοτική Ευρώπη -και όχι μόνο- έχουν μπει στο στόχαστρο των κυβερνήσεων είτε "σοσιαλιστικών", είτε "συντηρητικών".

Τη "Λευκή Βίβλο" επιδιώκουν να την επιβάλλουν στις χώρες της Κοινότητας με κάθε τρόπο και ιδίως στις μεγάλες χώρες, λόγω και της ηγετικής τους θέσης, π.χ. Γαλλία, Γερμανία, η βιασύνη του επιτελείου της "Λευκής Βίβλου" είναι ακόμα μεγαλύτερη και η προσπάθεια αφαίρεσης κεκτημένων έχει πάρει εκρηκτικές διαστάσεις.

Συνάδελφοι,

Μπροστά σε αυτή την κατάσταση προκύπτει το κρίσιμο ερώτημα:

- Τι θα γίνει στη συνέχεια; Μπορούν οι εργαζόμενοι και το λαϊκό κίνημα να ανατρέψουν τη σημερινή σε βάρος τους κατάσταση, να ανατρέψουν τα σχέδια του μεγάλου κεφαλαίου;

Εμείς, ανεπιφύλακτα λέμε **ΝΑΙ**. Δεν υπάρχει μόνο η Ευρώπη των μονοπωλίων και των υποτακτικών τους, υπάρχει και η Ευρώπη της εργασίας, του μόχθου και της

πραγματικής δημιουργίας, που δεν δέχεται να υποστείλει τη σημαία της αντίστασης και της πάλης.

Το ίδιο λένε και τα εκατομμύρια των εργαζομένων στη χώρα μας, στη Γαλλία, Γερμανία, Ιταλία, Ισπανία, Βέλγιο, Πορτογαλία κλπ., που το τελευταίο διάστημα βρίσκονται στους δρόμους του αγώνα για την προάσπιση των κεκτημένων τους που βάνουσα καταπατούνται:

- Ενάντια στη γενίκευση του ωρομισθίου, της μερικής απασχόλησης, του μειωμένου ωραρίου με μειωμένες αποδοχές.
- Ενάντια στη μείωση μισθών, μεροκάματων, συντάξεων, των δαπανών για την κοινωνική ασφάλιση.
- Ενάντια στην απαλλαγή της εργοδοτικής εισφοράς για την κοινωνική ασφάλιση, που σημαίνει και τον πλήρη ενταφιασμό της.

Συνάδελφοι,

Όλοι γνωρίζουμε ότι βρίσκεται σε εξέλιξη η προετοιμασία της Διακυβερνητικής Διάσκεψης για την αναθεώρηση της "Συνθήκης του Μάαστριχτ".

Τί θα αναθεωρήσουν όμως στη Διακυβερνητική Διάσκεψη οι ίδιες δυνάμεις που δημιούργησαν το Μάαστριχτ; Προς όφελος τίνος θα αλλάξουν τη Συνθήκη;

Η ελευθερία του κεφαλαίου να κερδοσκοπεί ασύδοτα, η πολιτική λιτότητας για τους εργαζόμενους, οι νόμοι της ελεύθερης αγοράς, οι περικοπές μισθών, μεροκάματων, συντάξεων και κοινωνικών δαπανών, οι ελαστικές μορφές απασχόλησης, το ξεκλήρισμα της αγροτιάς, αυτά είναι σίγουρο ότι δεν αναθεωρούνται, γιατί απλούστατα είναι τα "όσια και τα ιερά" της Ε.Ε.

Η όποια αναθεώρηση θα εντάσσεται στα πλαίσια ισχυροποίησης του κεφαλαίου και της εξάλειψης των όποιων εμποδίων εφαρμογής των επιλογών τους:

- Θα θεσμοθετηθεί η ενιαία διείσδυση του κεφαλαίου στις χώρες και αγορές της Ευρώπης και του Τρίτου κόσμου, με πρόσχημα την καθιέρωση της "ενιαίας εξωτερικής πολιτικής".
 - Θα επιδιωχθεί η στρατιωτικοποίηση της Κοινότητας, με τη δημιουργία "Ευρωπαϊκού στρατού", με πρόσχημα τη χειραφέτηση της Ευρώπης από τις ΗΠΑ και το NATO.
 - Θα επιδιωχθεί η καταστολή της αντίστασης και των αγώνων των εργαζομένων, μέσω της δημιουργίας "Ευρωπαϊκής αστυνομίας" και της εφαρμογής της Συμφωνίας Σένγκεν για την ελεύθερη -υπό ηλεκτρονική- παρακολούθηση των πολιτών.
 - Με πρόσχημα την ευελιξία και την αποτελεσματικότητα θα καταργηθεί το "βέτο", η τελευταία δηλαδή δυνατότητα των μικρών χωρών για υποτυπώδη αντίσταση στην επικυριαρχία των μεγάλων.
- Αυτή είναι η ουσία της πολυδιαφημιζόμενης αναθεώρησης.

Συνάδελφοι,

Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία της Κομισιόν, το 74% των Ελλήνων πιστεύει ότι η ελληνική κυβέρνηση πρέπει να οργανώσει εθνικό δημοψήφισμα επικύρωσης ή μη της Νέας Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως θα διαμορφωθεί μετά το πέρας των εργασιών της Διακυβερνητικής Διάσκεψης, που έχει αρχίσει από τον περασμένο Μάρτη και θα ολοκληρωθεί σε ένα περίπου χρόνο.

Τα συντηρητικά αυτά στοιχεία σε βάρος των αντίθετων ισχυρισμών του καταρρέοντος φιλομαστιχτικού μετώπου, δεν αποτελούν βέβαια μεμονωμένο ελληνικό φαινόμενο, αλλά αντίθετα αποτελούν γενικευμένη και ισχυρή αντίθεση του συνόλου των Ευρωπαϊκών λαών στις μεθοδεύσεις κεφαλαίου και κυβερνώντων υπέρ της "Ευρώπης του Μάαστριχτ" και αυτό πρέπει να το επισημάνουμε.

Συγκεκριμένα, τα στοιχεία της δημοσκόπησης της Κομισιόν για κάθε κράτος - μέλος είναι τα παρακάτω:

ΚΡΑΤΟΣ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ
ΑΥΣΤΡΙΑ	53%
ΒΕΛΓΙΟ	67%
ΔΑΝΙΑ	75%
ΓΕΡΜΑΝΙΑ	78%
ΟΛΛΑΝΔΙΑ	58%
ΒΡΕΤΑΝΙΑ	82%
ΙΣΠΑΝΙΑ	71%
ΣΟΥΗΔΙΑ	60%
ΙΤΑΛΙΑ	51%
ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ	79%
ΓΑΛΛΙΑ	77%
ΙΡΛΑΝΔΙΑ	70%
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ	62%
ΦΙΛΑΝΔΙΑ	61%

Συνάδελφοι,

Κλείνοντας την ομιλία μας, θέλουμε να σας ενημερώσουμε ότι η θέση της Ομοσπονδίας μας σε ό,τι αφορά την Ευρωπαϊκή Ένωση είναι η παρακάτω:

- ⇒ Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι η ιερή συμμαχία των πολυεθνικών και ότι κτίζεται με την άγρια εκμετάλλευση των λαών.
- ⇒ Ότι Ευρωπαϊκή Ένωση σημαίνει πτωχούρισμα, περιορισμό των δικαιωμάτων των εργαζομένων, ανεργία, εκμετάλλευση, πολιτιστική ισοπέδωση.
- ⇒ Ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι μονόδρομος.

- ⇒ Ότι αρνούμαστε να δεχθούμε τα "δεδομένα" των ισχυρών και δεν είναι νομοτέλεια η υποταγή στον ιμπεριαλισμό.
- ⇒ Ότι στην ενιαία στρατηγική του κεφαλαίου, των υπερεθνικών μονοπωλίων πρέπει να αντιταχθεί ενιαία η στρατηγική του εργατικού κινήματος, ώστε να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις για ανατροπή και διάλυση της Λυκοσυμμαχίας

ΑΓΩΝΙΖΟΜΑΣΤΕ για αποδέσμευση της χώρας μας **ΤΩΡΑ** από την Ευρωπαϊκή Ένωση, *για μια Ευρώπη της ειρήνης, της φιλίας, της ισότιμης συνεργασίας, της δημοκρατίας, του σοσιαλισμού.*

Η θέση μας αυτή είναι θέση και απόφαση των Συνεδρίων της Ομοσπονδίας μας και σ' αυτή αταλάντευτα θα επιμένουμε.

